

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำตามสัญญาที่ลูกได้ทำกับพ่อไว้อย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น อย่าได้ทิ้งธรรมะ (ความมีศีลธรรมจรรยา) ของลูก นี่คือจุดหมายปลายทางที่สูงสุด หากลูกลืมสัญญาและแสดงการกระทำที่ผิด ทะเบียนของลูกจะเสียหาย

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกว่าลูกกำลังก้าวไปอย่างรวดเร็วมากในการจาริกแสวงบุญ

คำตอบ: หากลูกกำลังก้าวไปอย่างรวดเร็วมากในการจาริกแสวงบุญ สติปัญญาของลูกกำลังดวงหม่นงงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองอยู่เสมอ ไม่มีการจดจำใครนอกจากพ่อและมารดา การจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องหมายถึงไม่มีสิ่งใดของโลกนี้ปรากฏให้เห็น ราวกับว่าแม้กำลังมองดูอยู่แต่ลูกกลับไม่เห็นสิ่งใด แม้แต่ขณะที่มองดูทุกสิ่ง ลูกก็มีสำนึกรู้ว่าทั้งหมดนั้นกำลังจะกลายเป็นผงธุลี พระราชวังเหล่านี้ทั้งหมดลาละจะจบสิ้น ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้ได้คงอยู่ในอาณาจักรของเรา และสิ่งเหล่านี้จะไม่คงอยู่อีกครั้งหนึ่ง

เพลง: โอ้ คนพายุเรือ จงพาเรือแห่งโชคของฉันไปยังที่ที่ท่านปรารถนาด้วยเถิด!

โอม ซานติ ในความเป็นจริงเพลงในบรรพตนี้ผิด พ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อได้มาเพื่อที่จะพาลูกไป พ่อจะพาลูกไปที่ใดเล่า ไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้เท่าที่ลูกปรารถนา ไม่ใช่ว่าพ่อจะนำลูกไปที่ที่พ่อต้องการ ทุกคนต้องการทำความเพียรพยายาม แต่ตามละครแล้ว ไม่ใช่ว่าทุกคนทำความพยายามได้เท่ากัน ลูกๆ ต้องมีความเมตตาต่อตนเอง มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาสอนความรู้และโยคะ นี่คือ ความเมตตาที่ท่านมี ครูเพียงแค่สอน และโยคีสอนโยคะอย่างไรก็ตาม ใครจะศึกษามากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรที่แท้จริง ไม่ใช่ความเป็นมิตรที่จอมปลอม มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความเป็นมิตรที่แท้จริง เพราะมีเพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ เป็นสัจจะ ท่านคือผู้เดียวที่ก่อตั้งยุคทอง และท่านตั้งใจให้ลูกทำความพยายามเพื่อไปสู่ยุคทอง มีโศลก (บทร้อยกรอง) ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกพูดคำพูดที่แท้จริงและมีการกระทำที่แท้จริงเท่านั้นที่ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งสัจจะได้ ชาวซิกซ์พูดว่า “สัจจหรือกาล” (ผู้ที่สูงส่ง เป็นอมตะคือ สัจจะ) พ่อที่แท้จริงผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ที่สูงส่งที่สุด ท่านคือ สัญลักษณ์อมตะ ความตายไม่มีวันมาหาท่านได้ ความตายมาหามนุษย์ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในหุบหม่นทางจิตที่แท้จริง (ในความเป็นมิตรที่แท้จริง) พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ดินแดนที่ห่อกลวงของบาร์ตกลายเป็นดินแดนของสัจจะ เทพทั้งหมดก็คือลูกๆ เหล่าเทพนามรกดของการเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ไปด้วยจากที่นี่ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความห่อกลวงที่นี่ คำสาบานที่รัฐบาลให้ลูกท่านนั้นเป็นสิ่งที่ผิดด้วยเช่นกัน แม้กระนั้นผู้คนก็พูดว่า เรากำลังปฏิญาณในนามของพระเจ้าที่จะพูดสัจจะ อย่างไรก็ตาม ผู้คนก็ยังพูดเช่นนั้น พวกเขาก็ไม่มีความกลัวใดๆ อีกต่อไป ในความเป็นจริงพวกเขาสั่งเลมากถ้าจะพูดว่า พวกเขาจะสาบานในนามของลูกๆ ของตนเอง แล้วพวกเขาก็จะประสบการณ์ของความทุกข์ เพราะพวกเขาจะคิดว่า พระเจ้าได้ให้ลูกๆ แก่เรา ดังนั้นพวกเขาจะสาบานในนามของพวกเขาดังไรเล่า พวกเขาจะสั่งเลที่จะสาบานในนามของลูกๆ ของตนเอง ในกรณีที่เขาตาย ภรรยาจะไม่ในวันสาบานในนามของสามี สามีจะไม่ใช้เวลาขณะที่สาบานในนามภรรยา! เขาคิดว่าหากภรรยาของเขาตาย เขาก็สามารถที่จะมีคนใหม่ได้ คำสาบานทั้งหมดที่มนุษย์ท่านนั้นห่อกลวง จนกว่าพวกเขาได้รู้ว่าพระเจ้าคือ พ่อของเขา ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็ไม่อาจมีความซาบซึ้งกับการที่ท่านเป็นพ่อของเขาได้ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ พ่อคือ สัจ จริ อกาล ชื่อของผู้เดียวคือ ผู้เป็นสัจจะคือ ชีวา หากลูกเพียงแต่พูดว่า “รูตรา” ผู้คนก็จะสับสน ดังนั้นลูกต้องพูดสิ่งนี้เพื่อที่จะอธิบาย ในกิตะพวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับไฟุชายัญแห่งความรู้ของรูตรา ซึ่งเปลวไฟของการทำลายล้างจะถูกจุดขึ้นมา นั่นใช้กับเวลานี้เช่นกัน ไม่มีการอ้างถึงไฟุชายัญของกฤษณะ พวกเขาได้ปะปน 2 สิ่งเข้าด้วยกัน ได้เคยมีการอธิบายไว้แล้วว่าไม่มีไฟุชายัญในยุคทองหรือยุคเงิน มีไฟุชายัญของความรู้เดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดเป็นไฟุชายัญที่เป็นวัตถุ การศึกษาคัมภีร์ การกราบไหว้บูชา ฯลฯ ทั้งหมดเป็นหนทางบังคิตี มีความรู้ที่เท่านั้น และดวงวิญญาณสูงสุดเป็นผู้ที่ให้ไว้ ผู้คนพูดสิ่งผิดๆ เกี่ยวกับพระเจ้า เหตุนี้เองบาร์ตจึงได้ยากจนขึ้นแค้น ไม่มีความห่อกลวงใดมากยิ่งกว่าสิ่งนี้ การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว นี่คือการเล่นเกมกต นั่นคือเกมของการเร่ร่อนไปทั่วด้วยการลืมนอกจากนั้นพ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากการเร่ร่อน ละครนี้คือการละเล่นเกี่ยวกับชัยชนะและการพ่ายแพ้ การพ่ายแพ้มันใช้เวลาครึ่งหนึ่งของวงจร เรากำลังเป็นเช่นผงธุลีอย่างสิ้นเชิง จากนั้นเราก็เป็นผู้มีชัยชนะถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีใครนอกจากลูกๆ สิ่งเหล่านี้ มีกิตะพาหาลาขนาดใหญ่อยู่หลายแห่ง พวกเขาได้สร้างบารัตยา วิทยาวานขึ้นมามากด้วย เพื่อศึกษากิตะ ชื่อกิตะนั้นโด่งดังอย่างยิ่ง กิตะคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์แต่เพราะชื่อนั้นได้เปลี่ยนไป สิ่งนั้นจึงไร้ค่า ชื่อกิตะได้คงอยู่มาเป็นเวลายาวนาน พ่อพูดว่า พ่อที่เป็นพระเจ้าของกิตะไม่ใช่ศรัทธา กฤษณะ เวลาคือการบรรจบกัน พ่อคือผู้สร้าง แต่เมื่อท่านสร้างสวรรค์ขึ้นมาแล้วท่านที่ราเดและกฤษณะ หรือลักษมีและนารายณ์จะมาได้ พ่อมาและทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ผ่านจากัดอัมบาและจากัดปีตา ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าสอนราชาโยคะได้ จากัดอัมบาโด่งดังอย่างยิ่ง ไหของความรู้ได้อยู่กับจากัดอัมบา ลักษมีและนารายณ์ ราเดและกฤษณะ ไม่ได้อยู่ในเวลานี้ แนนอนว่าพร้อมกับกฤษณะนั้นคือราเด ไม่ได้มีการกล่าวถึงราเดไว้ในกิตะ แต่ได้มีการกล่าวถึงไว้ในภักวต พ่อพูดว่า ผู้ที่เคยเป็นราเดและกฤษณะเวลานี้อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายและชาติเกิดที่ 84 ของเขา พ่อกำลังปลุกพวกเขาและอาณาจักรของพวกเขาให้ตื่นขึ้นมาอีกครั้ง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ ทุกคนสวยงาม ประเด็นเหล่านี้ลึกซึ้งอย่างยิ่ง ลูกๆ ท่านที่เข้าใจ ลูกท่านที่เข้าใจว่าลูกมาจากครอบครัวเทพ สุริยะวงศ์และจันทราวงศ์ เราได้ใช้ 84 ชาติเกิด แล้วเวลานี้จะไปสู่ยุคทองอีกครั้ง

ลูกจะเริ่มนับตั้งแต่ยุคทอง วงจรของ 84 ชาติเกิดนั้นโด่งดัง ลูกจดจำมรดกของลูกครั้งแล้วครั้งเล่าใช้ใหม่ เวลานี้จงจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิด

ด้วยจดจำวงจรนี้หมายถึงการจดจำประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก

ยิ่งใครดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองได้มากเพียงไรผู้นั้นก็ไปในการจาริกแสวงบุญได้เร็วตามนั้น ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นโลกของหนาม

มนุษย์ที่หาไม่ประธานติดกับอยู่ในกิเลสทั้ง 5 พ่อพูดว่า ให้ละทิ้งสำนักของคำว่า ‘ช่องฉัน’ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่ได้ละทิ้งสิ่งนั้น

พวกเขาสามารถได้รับอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังคงพูดว่า “เราจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น”!

ลูกรักกิเลสมากจนพูดว่าลูกจะคิดเกี่ยวกับการละทิ้งกิเลสนั้นใช้ใหม่ อย่างน้อยที่สุดจงทำสัญญาในเวลานี้ แล้วลูกจะได้รับการช่วยเหลือจากพ่อ

อย่าได้กลายเป็นผู้ที่ประณามครอบครัวหลังจากที่ได้ทำสัญญาไปแล้ว ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เราจะไม่มีศาสนาของเรา

นี่คือจุดหมายปลายทางที่สูงมาก พ่อจะทำอย่างดีที่สุดใช้ใหม่ ท่านจะไม่ปล่อยให้สิ่งใดผิดพลาด ลูกจะได้รับการให้อภัยอีกครั้ง

แต่หากลูกทำสิ่งนั้นอีกครั้ง ลูกก็จะจบสิ้น ทะเบียนจะเสียหายไปเพราะสิ่งนี้ กิเลสคือยาพิษ ขณะที่ความรู้คือ

น้ำทิพย์ที่จะทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพ นั่นคือมิตรที่ไม่ดี ชาวซิกซ์พูดว่า “สัจ ศรี อกาล” และทำเสียงดังอย่างมากมาด้วยการพราวด เพราะ สัจ

ศรี อกาล ยกระดับทุกคน อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ลืมนาน แม้แต่การลืมนั้นก็อยู่ในละคร ศาสนาเช่นมีการสละทิ้งที่เข้มงวดมาก พ่อพูดว่า

พ่อสอนราชาโยคะที่ง่ายดาย พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูก ลูกอาจจะเดินทางโดยเครื่องบินหรือทางรถยนต์

แต่ให้ระมัดระวังเกี่ยวกับอาหารของลูกให้มากเท่าที่จะทำได้ ลูกต้องให้บริขารกับอาหารแล้วจึงรับประทาน แต่ลูกบางคนก็ลืมที่จะทำสิ่งนี้

ในประเด็นนี้ลูกต้องจดจำพ่อ ผู้เป็นเจ้าปาว ด้วยความสุขอย่างมาก “ที่รัก ฉันกำลังรับประทานอาหารนี้ในการจดจำระลึกถึงท่าน

ในความเป็นมิตรของท่าน ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ฉันจะจดจำท่านแล้วจึงรับประทานและท่านสามารถได้รับกลิ่นหอมจากอาหารนั้น”

ดังนั้นเมื่อลูกจดจำในวิธีนี้ นิสัยจะลูกสร้างขึ้นและปรารถนาของความสุขก็เฝ้าแต่จะสูงขึ้น แล้วลูกก็จะซึมซับความรู้ได้ด้วยเช่นกัน

หากมีความอ่อนแอใด ลูกจะซึมซับได้แต่เพียงเล็กน้อย และลูกจะไม่สามารถออกไปด้วยผลกำไรมากเท่านี้ด้วย

การมีโยคะกับพ่อหมายถึงแม้จะมองดูพระราชวังที่สวยงามเหล่านั้น ลูกก็มีสำนึกว่าทุกสิ่งกำลังจะกลายเป็นผงธุลี

สิ่งเหล่านั้นจะไม่คงอยู่ในอาณาจักรของเรา อาณาจักรของเรากำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาในเวลานี้ แล้วจะไม่สิ่งใดเหล่านี้คงอยู่ที่นั่น

นั่นจะเป็นโลกใหม่ ไม่มีต้นไม้เก่าๆ เหล่านี้อยู่ที่นั่น ทุกสิ่งที่นี่จะขึ้นหนึ่ง สัตว์เหล่านั้นทั้งหมดจะตาย ที่นั่นจะไม่มีโรคภัยใดๆ

โรคภัยเหล่านั้นจะปรากฏขึ้นมาในภายหลัง ยุคทองหมายถึงสวรรค์ ที่นั่นทุกสิ่งเป็นเหตุของความทุกข์

ในปัจจุบันการกำหนดของทุกคนเป็นเช่นปีศาจ แม้กระทั่งรัฐบาลก็ปรารถนาการศึกษาเช่นนั้นที่เด็กๆ จะไม่กลายเป็นผู้ที่ร้ายกาจ

ในปัจจุบันมีความร้ายกาจมากมาย ในเวลานี้มีการล่อลวงไม่ให้คนเข้าทำงาน การประท้วงอดอาหาร การประท้วง ฯลฯ มากมาย

ใครได้สอนสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาเล่า ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาสอนเองนั้น เวลานี้ก็มาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา พ่อพูดว่า ลูกๆ

จงอยู่ในความเงียบสงบ การเล่นเสียงดังหรือการตะโกน ทั้งหมดนั้นคือหนทางบดดี ลูกเคยทำการเพ่งเพียรทางจิตมาชาติแล้วชาติเล่า

พวกเขาได้เฝ้าแต่ใช้คำว่า ‘สาธนา’ (การเพ่งเพียรทางจิต) แต่ก็ไม่มีใครสามารถบรรลุการหลุดพ้นได้ ถึงแม้ว่าลูกไม่มีรูปภาพหรือสิ่งพิมพ์ใด

แต่ลูกก็สามารถไปทั้งวัดและอธิบายสิ่งนั้นได้ ก่อนหน้านั้นลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์

แน่นอนว่าพวกเขาต้องเคยได้รับมรดกจากผู้สร้างสวรรค์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้างสวรรค์คือผู้เดียวที่กำลังอธิบายแก่เรา

ผู้ที่ได้สร้างวัดไม่รู้เรื่องนี้ ลูกๆ ควรอธิบายว่า(ลักษมีและนารายณ์)ได้รับมรดกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด

แน่นอนที่พวกเขาต้องได้รับสิ่งนั้นในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ราชาโยคะจะถูกกล่าวถึงไว้ในกิตะ

แน่นอนว่าพวกเขาต้องเคยเรียนราชาโยคะในยุคแห่งการบรรจบพบกันจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และไม่ใช้จากสิ่งสร้าง ศรีลักษณ

ผู้สร้างคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่เป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ

ผู้ที่มีสติปัญญาดีและกว้างไกลก็เข้าใจอย่างถูกต้องและพวกเขาสร้างสมสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน

ลูกสาวที่เยาว์วัยบางคนครึ่งและอธิบายด้วยรูปภาพแก่บุคคลสำคัญว่าใครได้สร้างพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์)

ไม่เป็นไรว่ารูปนั้นเป็นรูปที่ธรรมดาทั่วไปหรือไม่ ลูกสาวที่เยาว์วัยสามารถอธิบายแม้ในภาษาเด็กๆ ของเขา เมื่อลูกสาวที่เยาว์วัยกลับมาตลาด

พ่อควรจะได้รับคำขอบคุณที่ทำให้พวกเขาลาตลาดอย่างยิ่ง ลูกสาวนั้นก็พูดว่า ฉันกำลังบอกเรื่องราวทั้งหมดนี้แก่พวกท่าน เพราะฉันรู้สิ่งนี้

เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนราชาโยคะ พ่อพูดว่า คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อย่าคิดว่าผู้ที่ไม่มีร่างกายนั้นเป็นกฐ

สัทกฐผู้เดียวเท่านั้นจะพาลูกข้ามฝากไปได้ ที่เหลือทั้งหมดจะทำให้ลูกจมน้ำ หากลูกพูดกับพวกเขาในวิธีนี้ ชื่อของลูกจะได้รับการยกย่อง

ได้มีการแสดงไว้ว่ากุมารคือผู้ที่ยิ่งลูกธนูแห่งความรู้ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเข้าใจ ผู้ที่มาจากศาสนาของเราจะเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว

ลูกควรจะอธิบายแก่ผู้ที่ปลดเกษียณและผู้สร้างวัด ลูกควรจะยกระดับพวกเขา ให้พูดว่า เราจะเล่าประวัติชีวิตของชีวาบาให้ท่านฟัง อันดับ 2

คือ บราห์มา วิษณุและชางกา เราจะบอกท่านถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกว่ามนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร นี่คือวงจรของ 84 ชาติ

ให้นั่งลงและอธิบายถึงเรื่องราวของบราห์มาและสรีสวตี ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่จะอธิบายความรู้นี้ได้

จงมาและเราจะอธิบายแก่ท่านว่าลักษมีและนารายณ์ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร และพวกเขาได้สูญเสียอาณาจักรไปอย่างไร

อ้อชะ หากลูกไม่เข้าใจได้มากเท่านี้ ก็เพียงคงอยู่อย่าง “มานมานะภาพ” ลูกควรจะไปทำงานรับใช้ในวิธีนี้ อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา

พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หากลูกมีความอ่อนแออยู่ภายใน ให้ตรวจสอบและขจัดสิ่งนั้น ให้อยู่อย่างมั่นคงในสัญญาที่ทำไว้กับพ่อ
2. ลูกต้องรับประทานอาหารในสภาพที่มีความสะอาดอย่างยิ่ง หลังจากให้บริขารกับอาหารแล้ว ให้รับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงพ่อและเจ้าปาวด้วยความสุขอย่างมาก

พร: ขอให้ลูกมีการกระทำที่สูงส่งและด้วยเหตุนี้สะสมสตอกของพรและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีชีวิตที่เห็นมิติ

การกระทำใดก็ตามที่ลูกแสดง จงให้และรับพรผ่านการสิ่งเหล่านั้น โดยการแสดงการกระทำที่สูงส่ง

ลูกจะได้รับพรจากทุกคนโดยอัตโนมัติ ทุกคนจะพูดว่า ผู้นั้นดีมาก ว้าว! การกระทำของผู้นั้นกลายเป็นอนุสรณ์

คติพจน์:

ไม่ว่างานอะไรที่ลูกทำ จงมีความสุขและรับความสุขและพร เมื่อลูกให้และรับพรเวลานี้ ในยุคบรรจบพบกัน
ผู้คนจะเฝ้าแต่ได้รับพรผ่านภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก และลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีชีวิตที่ให้นิรมิตในรูปแบบปัจจุบัน
จงรักษาความจริงจังและกระตือรือร้นอยู่เสมอ แล้วความเกียจคร้านก็จะจบสิ้น

***** โอม ชานติ *****